

Olgierd Felczak

Sliwiny, gm. Tczew, woj. gdańskie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 19, 32

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Zakończono eksplorację obiektu 20, odsłoniętego w 1984 r., wstępnie zinterpretowanego jako pozostałość trapezowatej cbaty kultury ceramiki węgowej rytej. Stwierdzono, że był to system pięciu nieregularnych obiektów jamowych o średnicy nie przekraczającej 2-3 m i gł. od 0,60 m do powyżej 1,60 m. Obiekty prawdopodobnie powstały i funkcjonowały jednocześnie jako miejsce wydobywania lessu /jamy-gliniarki/. Materiał zabytkowy, notowany głównie w najwyższych warstwach wypełniak, jest bardzo jednorodny i niemal w 100% reprezentuje najmłodszą, III fazę kultury ceramiki węgowej rytej. W inwentarzu krzemienym - co warto odnotować - zdecydowanie dominują okazy wykonane z krzemienia święciechowskiego.

Zakończono kilkuletnie badania części osady znajdującej się w obrębie Cmentarza Komunalnego, bezpośrednio zagrożonej poszerzeniem części grzebalnej. Całość wydobytych materiałów i dokumentacja polowa znajduje się w Dziale Archeologii Muzeum.

W najbliższych latach nie przewiduje się wznowienia prac.

SANOK-BIAŁA GÓRA
woj. krośnieńskie
Stanowisko 3

patrz
wczesne średniowiecze

SLIWINY, gm. Tczew
woj. gdańskie
Stanowisko 2

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadził mgr Olgierd Felczak. Finansował MA w Gdańsku. Pierwszy sezon badań. Osada kultury pucharów lejkowatych.

Stanowisko znajduje się w północnej części Pojezierza Starogardzkiego, 1.600 m na południe od południowego skraju jeziora Rokittki. Obszar jego jest zajęty przez młody kilkunastoletni las, który spowodował dość znaczną destrukcję omawianej osady.

Celem badań była weryfikacja stanowiska pod kątem przestrzenno-chronologicznym. Zakończono 11 wykopów o łącznej powierzchni 142 m². Prace potwierdziły znaczne zniszczenie osady, co przejawiało się m.in. w bardzo słabym stanie zachowania obiektów i rozdrobieniu materiału archeologicznego. Artefakty występowały najliczniej na pograniczu humusu leśnego i warstwy żółtego piasku.

Materiał zabytkowy jest reprezentowany przez 585 fragmentów ceramiki, 50 półwytworów krzemienianych, siekierę kamienną, dwa fragmentarycznie zachowane topurki kamienne.

Osada jest datowana na fazę wrocławską wschodniej grupy kultury pucharów lejkowatych.

Badania wykopaliskowe zakończono.

STRACHÓW, gm. Kłodzko
woj. wrocławskie
Stanowisko 2

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury Materialnej
Zakład Archeologii Nadodrza
we Wrocławiu

Badania prowadziła dr Anna Leciujewiczowa. Finansował IHKM PAN. Jedenasty sezon badań. Osady neolityczne kultury ceramiki węgowej rytej i pucharów lejkowatych.

rozpoznano część stanowiska leżącą pomiędzy jego częściami zachodnią i wschodnią badanymi w poprzednich latach. Celem wykopalisk było ustalenie czy zamieszkiwano ją w neolicie oraz jaki charakter miały znajdujące się tam ślady osadnictwa. Odsłonięto 250 m² natrafiając na pozostałości osiedli obu kultur.

Odkryte obiekty starszej a kultur pochodzący z jej fazy szareckiej, nie były jednak chronologicznie jednorodne. Do najstarszych należały pozostałości kamiennego domu słupowego i związanych z nim jam. Nieco późniejszą metrykę miała grupa jam należących do innego zespołu zabudowań. Najmłodsze były dwie jamy, z których jedna powstała na tym samym miejscu co wspomniany dom. Jest to pierwszy na stanowisku przykład stratygrafii pionowej obiektów węgowej rytej. W jamach znaleziono ułamki typowej dla fazy szareckiej ceramiki i wyrobów kamiennych. Uwagę zwracają niektóre fragmenty naczyń zdobionych podobnie jak ceramika węgowa kłucka. Są one świadectwem powstawania w schyłkowym okresie rozwoju kultury ceramiki węgowej rytej nowego sposobu ornamentowania.

Natrafiono również na ślady osadnictwa kultury pucharów lejkowatych. Odsłonięto jamę zasobową, palenisko i fragment obiektu być może mieszkalnego. Znaleziono w nich ułamki naczyń i wyroby kamienne nie różniące się od znanych z tego stanowiska z badań w latach poprzednich i prezentują zespół typowy dla południowej grupy tej kultury na Śląsku.

Materiały znajdują się w zbiorach ZAN IHKM PAN we Wrocławiu.

Badania zostały ukończone.